

Ratikat Ouluun

Oulun seudun raideliikenteen esiselvityksen (2009) mukaan joukkoliikenteen matkojen määrä vähentyi kaupungissa vuodesta 2001 vuoteen 2007 peräti 17 % samalla, kun väestömäärä kasvoi ripeästi. Turussa ja Tampereella tehtiin asukasta kohti kolminkertainen määrä joukkoliikennematkoja Ouluun verrattuna.

Oulussa on maan korkein onnikan kertalippu, 3,20 euroa. Turussa ja Tampereella hinta on 2,50 euroa. Turussa vaihto aika on peräti kaksi tuntia ja paluumatka on sallittu, toisin kuin Oulussa. Turussa yöllisä on 1 euro, Oulussa peritään tuplahinta. Oulussa linjoja karsitaan. Esimerkiksi lentoasemalle pääsee iltaisin vain tunnin välein, sunnuntai-aamuisin ei lainkaan.

Turussa ja Tampereella on laskettu, että pikaraitioliikenne kannattaa. Turussa ratikka vähentäisi liikenteen hiilidioksidi- ja typpipäästöjä toistakymmentä prosenttia. Varovaisen arvion mukaan kiinteistöjen arvo nousisi puolesta miljardista eurosta ylöspäin alueilla, jotka ovat kävelymatkan päässä raitiotiestä.

Tampereella raitiotien rakentaminen maksaa vaihtoehdosta riippuen 176–184 miljoonaa euroa.

Laskennalliset hyödyt ovat 180–240 miljoonaa euroa. Matkustajat säästävät aikaa ja liikennöintikustannukset alenevat.

Oulussa on selvitetty kolme reittivaihtoehtoa pikaratikalle. Linja A kulkisi Linnanmaalta Tuuran, matkakeskuksen ja OYS:in kautta Kaukovainiolle ja linja B keskustasta Limingantullin kautta Oulunsaloon. Vaihtoehto C jatkaisi A-linjaa Hiukkavaaraan, Ritaharjuun ja Kaakkuriin. Selvitys ansaitsee jatkoa.

Robert Brantberg
kirjailija
RKP:n kunnallisvaaliehdokas, Oulu

www.brantberg.fi

Robert
Brantberg

123

www.brantberg.fi

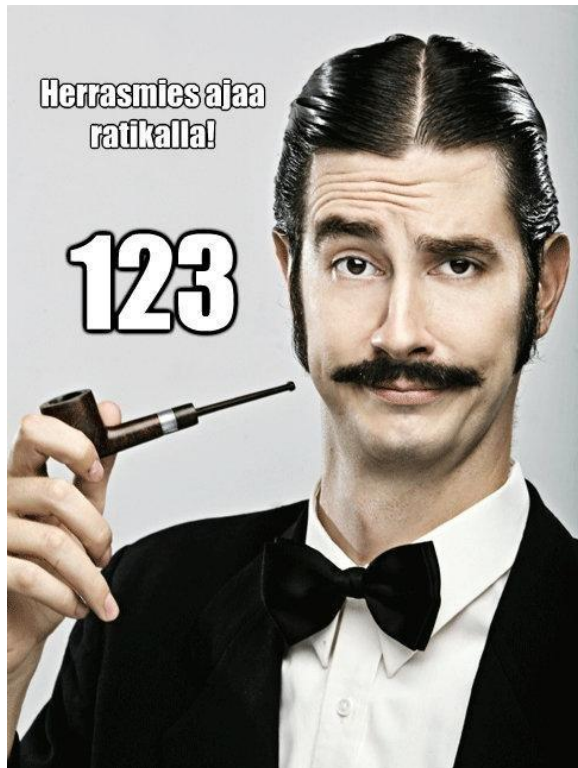
Ratikat Ouluun

Raitiovaunu on ekologinen, esteetön ja taloudellisesti kannattava vaihtoehto.

Bussilippujen hintoja on laskettava. Vaihto-oikeutta on pidennettävä kahteen tuntiin ja oikeus paluumatkaan on palautettava.

Citybussiliikennettä on laajennettava Tuiraan. Myös muita linjoja on harkittava, esimerkiksi Rajakylästä Linnanmaalle.

Toimiva joukkoliikenne hyödyttää myös autoilijaa vähenevien ruuhkien ja päästöjen vuoksi.

Mummoa ja pappaa ei jätetä

"Mitäs menitte sinne sotimaan", veteraaneille sanottiin vielä 1970-luvulla. Viime vuosina tuo lause on tullut mieleen, kun puhutaan vanhustenhoidosta: "Mitäs menitte rakentamaan Suomea."

Kävin Kiuruvedellä haastattelemassa Rukajärven suunnan sotaveteraaneja tulevaa kirjaani varten. Juttelin aamukahteen kahden virkeän talvi- ja jatkosodan veteraanin kanssa. He ovat molemmat yli 90-vuotiaita, molemmat omaishoitajia. Puhuttiin sodasta ja tästä päivästä.

Vanhuksista huolehtiminen ei ole joko/tai -kysymys. Se on kiinni asenteesta. Me tarvitsemme sekä inhimillistä laitoshoidoa että riittävää tukea omaishoitajille.

Niukoista resursseista ja rahasta puhuminen tässä yhteydessä on käsittämätöntä. Kyse on arvoista, inhimillisyydestä ja välittämisestä.

Kulttuuri on kivaa

Palvelujen käyttäjiä tulee kuunnella uuden Oulun kulttuuripolitiikassa. Mitä ihmiset haluavat kirjastoilta, mitä teatterilta, mitä tanssilta ja muilta toimijoilta?

Tarvitaan sekä käyttäjien että kulttuuripalvelujen tarjoajien aktiivisuutta.

Yksittäinen taiteilija on kulttuurin peruskivi. Tämän kokoisessa kaupungissa on suorastaan häpeä, että taiteilijoille on tarjolla vain yksi puolivuotinen työskentelyapuraha. Pitkiä apurahoja tarvitaan lisää.

